

Mejdahl (V):

Flygtningedebatten og flygtninges behov for at få tag over hovedet er vel den direkte årsag til, at forslagsstillerne kommer med dette lovforslag, som skal give kommunerne mulighed for at disponere over indtil hver fjerde lejlighed i ejendomme, som indeholder seks lejligheder og derover. Undtaget er almennyttige boligselskaber, ældre- og handicapboliger, blandede lejemaal og genhusningslejemaal i forbindelse med byfornyelse og boligforbedring. Lovforslaget skal sikre, at kommunerne over hele landet kan løse de boligsociale problemer, og det skal gøres ved at påtvinge alle kommuner anvisningsret til et bestemt antal boliger.

At lovforslaget skal løse problemet med de efter forslagsstillerens udsagn stadig stigende ventelister til boliger generelt, tror jeg ikke rigtig på. Der bliver jo ikke flere boliger ved at give kommunerne anvisningsret til et antal boliger i det private udlejningsbyggeri, idet jeg går ud fra, at boligerne er beboet.

I Venstre vil vi ikke underkende forslagsstillerens reelle hensigter med forslaget, fordi vi er af den opfattelse, at problemerne løser sig uden et sådant lovindgreb. Af de ca. 128.000 udenlandske statsborgere, som bor i Danmark, er ca. 73.000 fra de såkaldte tredjelande, altså lande uden for EF, Norden og Nordamerika. I de 73.000 er også indbefattet de ca. 17.000 flygtninge, som er kommet til Danmark siden 1984.

Vi hørte boligministeren sige, at der ved årsskiftet 1987-88 var under 2.500 personer, som skulle boligplaceres, og at der i 1987 uden denne lov om anvisningsret var skaffet boliger til 500-600 flygtninge pr. måned. Jeg er enig med boligministeren i, at det er en imponerende præstation, og det er sket ad frivillighedens vej.

Jeg vil nævne en ting mere som Venstres begrundelse for at afvise lovforslaget: flygtningene er fordelt mellem amterne nogenlunde i forhold til befolkningstallet. Ca. 70 pct. af alle flygtninge er bosat uden for hovedstadsområdet, og der er endnu ikke registreret en tendens til, at de søger mod hovedstadsområdet. Derimod tyder alt på, at de forbliver dér, hvor de har fået anvist en bolig.

Jeg ved godt, at der er forskel på, hvor mange flygtninge der er i de enkelte kommuner. Denne fordeling er en længere proces tidsmæssigt,

og man må også se på, hvad der tjener flygtninge og lokalbefolkning bedst.

I Venstre tror vi ikke på, at tvang fører noget frugtbart med sig, tværtimod, og de ihærdige bestræbelser, der gøres fra forskellig side, tror jeg vil bære frugt. Dansk Flygtningehjælp gør en stor indsats rundt om i kommunerne for at finde hensigtsmæssige boliger for flygtninge, og boligministerens gulerodsmetode er også af stor betydning for at skabe forståelse for, at mange må gøre en indsats på dette område. Her går boligministeren foran på en god måde.

I Venstre er vi af den opfattelse, at de fremmede, vi giver lov til at opholde sig i Danmark, skal vi også behandle godt, herunder skaffe boliger. Men vi synes ikke, at vi skal lave en speciel lov om anvisningsret for kommunerne, ret til at disponere over boliger i det private boligbyggeri. Lad det ske ad frivillighedens vej; det er så godt i gang.

Venstre må afvise lovforslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Vi ved, at der i 1988 skal skaffes boliger til adskillige tusinde boligløse flygtninge, også flere end vi hidtil har kunnet magte. Det drejer sig ikke om flygtninge, som er på vej til Danmark, eller flygtninge, hvis sag i øjeblikket er under behandling hos myndighederne. Alle har fået asyl i Danmark. Alligevel opholder de sig nu på andet og tredje år, i nogle tilfælde endnu længere, i lejre eller andre helt midlertidige indkvarteringer. De er i egentligste forstand boligløse.

Problemet skal løses i 1988. Vi kan ikke forsvare at lade flygtningene bo år efter år under så elendige forhold. Det slår deres tilværelse i stykker, og i sidste ende bliver det umuligt at integrere dem i det danske samfund. Jeg tror, ingen politiker ville slippe godt fra at byde danskere tilsvarende forhold. Men det er samtidig et engangsproblem, en pukkel forårsaget af de mange flygtninge i 1985 og 1986. I de kommende år tyder alt på, at antallet vil være betydelig lavere.

Det er ikke ligegyldigt, hvor man finder boliger til flygtninge. Hvis fordelingen mellem kommunerne er meget skæv, og hvis flygtninge koncentrerer sig i bestemte boligkomplekser, skaber det spænding og uro. Det er netop, hvad der